

Gençlikten Yaşlılığa Uzanan Yol

Rahmetli babam, “Genç bilebilseydi.. yaşlı yapabilseydi..” der ve ağzıyla yarım sesli söylediği sözü; başını da “evet..” dercesine sallayarak onaylardı.

Bizler çocukları olarak, babamızı uzaktan seyreder, onu anlamaz, ama ettiği sözlere gizliden gülümserdik.

Babam bu sözleri söylerken ne düşünürdü.. neye gücü yetmezdi.. neyin karşısında acizlik duygusunu hissederdi de.. kendi kendine söylenirdi.. bilinmez.

Babalarla sohbet edilemezdi ki..

Şimdilerde babamın yaşlarındayım ..

ancak bu sözleri söylemeye gerek duymadan yaşıyorum. Henüz..

Çevremde bana seksen yaşına girmek üzere olduğumu “acı bir şekilde” anımsatan gençler de bulunmuyor.

Anımsatmayı aklından geçirenlerin de muhtemelen benzer cümleler kurabilecek kadar güçleri yok..

Şimdinin gençliği o kadar sağlıklı bir gençlik değil..

Dahası kendilerini kötü hissetmemek için yanımda fazla kalmıyorlar: bu da beni acı gülümsetiyor.

Bildiğinden öte bir söz duymak istemeyen.. dünya ile sömürmek ve haz almaktan öte bağ kurmayı düşünemeyen genç insan.. dinlemek de istemiyor.

Elbette bu arada ben de gözlere yeterince yaşlı olarak görünemiyorum.

Daha da kötüsü, onlara “yaşıya yardım etmiş olma” duygusunu veremiyorum.

Çünkü öncelikle karşılarında duranı fiziki özgüçleri kadar değerlendirebiliyorlar; bu da yara aldı mı düşecekler.. kaçıyorlar.

Bu arada ben de, gözlere ezberlerde olan saygı gösterilerine uygun “yaşlı” olarak görünemiyorum..

Benim algı dünyamda şimdilerde yürürlükteki “genç olmak” fiiliyatı budur.. gibi geliyor ve yanılıyor muyum.. bilemem.

Sadece hoşuma gitmiyor.

Baktığımda bana zevk vermeyen objelerden, bu bir genç insan da olsa, rahatsız oluyorum.

Dünyanın giderek derinliğini kaybetmesi, hoşuma gitmiyor.

Ayrıca genç insan da giderek çevresinde kendince saygı duyabileceği yaşlı insan bulamayacak diye düşünüyorum.

En azında kısa bir süre içinde.. nihayet bu gençler de yaşlanacak elbette.

Günler.. işte bu duygu bağlamında geçip gidiyor;

ve muhtemelen “kimseye ihtiyacım yok”.. görünümünde,

*günleri kendi mekânlarımda yaşayarak geçiriyorum.
Mutlu muyum..*

*Huzursuz olmadığım kesin;
çünkü hâlâ zamanım irademin dışında kaybedilemeyecek kadar kıymetlidir ve
ben de dilediğim ve başarabildiğim gibi yaşamaktayım.
Çünkü hâlâ okuyabiliyor, düşünebiliyor ve hepsinden öte yazabiliyorum.
Gençlikten ileri yaşlılığa uzayan yol üzerindeyim ve bu yolu an itibariyle
sağlıklı olarak yürüyebilmekteyim..*

*Daha ne olsun..
Bana da bu yaşamın hakkını vermekten öte ne düşer..*

ş.e.